

PRAKSISOVERSIGT · UDLÆNDINGERET

Praksisoversigt over indrejseforbud

Fastsættelse og nedsættelse af varigheden efter udlændingelovens § 32, stk. 4 og 5

Version 2 Opdateret 16. jul. 2026 58 afgørelser · 2005-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Indrejseforbuddet er en obligatorisk og automatisk følge af udvisning, og varigheden fastsættes ikke ved et frit skøn, men efter den trinopdelte skala i udlændingelovens § 32, stk. 4, hvor længden mekanisk følger den idømte straf – fra 2 år ved administrativ udvisning til bestandig ved ubetinget fængsel i mere end 1 år og 6 måneder. Nærværende oversigt dækker alene varighedsfastsættelsen og nedsættelsesgrundene i § 32, stk. 5 – ikke selve udvisningskravet eller § 26-proportionaliteten. Praksis fra Højesteret viser et fast mønster: udvisningen opretholdes, men indrejseforbuddet nedsættes fra bestandig til 6 år, når udlændingen er født eller opvokset i Danmark, og navnlig når kriminaliteten er begået i utilregnelig tilstand. Omvendt opretholdes bestandig ved omfattende narkotikakriminalitet, selv hvor udlændingen har boet i Danmark siden barndommen.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Indrejseforbud er en obligatorisk følge af udvisning, og varigheden fastsættes automatisk efter den trinopdelte skala i § 32, stk. 4, på baggrund af den idømte frihedsstraf.
- 02** Spørgsmålet om udvisning og spørgsmålet om indrejseforbuddets varighed skal være genstand for to selvstændige proportionalitetsvurderinger.
- 03** Nedsættelse efter § 32, stk. 5, nr. 1, forudsætter, at varigheden har selvstændig og afgørende betydning for, om udvisningen med sikkerhed vil stride mod Danmarks internationale forpligtelser.
- 04** Domstolene skal af egen drift påse, om indrejseforbuddets varighed skal nedsættes – det kræver ikke påstand fra tiltalte.
- 05** 6 år er Højesterets faste nedsættelsesniveau, når bestandig findes uproportionalt over for en udlænding, der er født eller indrejst som barn.
- 06** Utilregnelighed på gerningstidspunktet efter straffelovens § 16 begrænser den vægt, kriminalitetens alvor kan tillægges i Maslov-afvejningen (Savran-doktrinen), og er i praksis den stærkeste enkeltstående nedsættelsesgrund.
- 07** Straffrihed udelukker ikke udvisning, men kan afgørende begrænse indrejseforbuddets varighed – udvisning opretholdes, mens bestandig nedsættes til 6 år.

- 08** Indrejseforbud for bestandig kan være proportionalt ved omfattende narkotikakriminalitet, selv hvor tilknytningen til Danmark er langt stærkere end til hjemlandet, når udlændingen ikke har stiftet egen familie her.
- 09** Et tidsbegrænset indrejseforbud må ikke reelt virke som bestandigt – er muligheden for genindrejse rent teoretisk, kan varigheden ikke tillægges afgørende vægt i afvejningen.
- 10** Ved administrativ udvisning er udgangspunktet 2 år, og nedsættelse efter § 32, stk. 5, nr. 2, sker kun helt undtagelsesvist ved ganske særlige familiemæssige eller sociale tilknytninger.
- 11** Når tilknytningen ikke er til hinder for selve udvisningen efter § 26, stk. 1, vil der typisk heller ikke være grundlag for et kortere indrejseforbud i administrative sager.
- 12** Overtrædelse af et indrejseforbud efter § 59 b, stk. 2, udløser en minimumsstraf på 1 års fængsel, som skærpes ved gentagelse, men som kan fraviges efter straffelovens § 83 ved uagtsomme overtrædelser.
- 13** Efter § 32, stk. 10, kan varigheden forkortes ved en § 50-prøvelse, men kun hvor udvisningen derved kan opretholdes.
- 14** Et nyt indrejseforbud berører ikke et tidligere meddelt indrejseforbud for bestandig – de består side om side.

Den trinopdelte skala i § 32, stk. 4 – varigheden følger straffen mekanisk

§ 1

Indrejseforbud er ikke en selvstændig sanktion, som retten udmåler frit. Efter [udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 1](#) fastsættes der indrejseforbud, når en udlænding er udvist, og varigheden følger herefter af den trinopdelte skala i [§ 32, stk. 4](#). Rigsadvokatmeddelelsen sammenfatter skalaen i [afsnittet om indrejseforbuddets varighed](#):

Idømt straf	Varighed af indrejseforbud	Hjemmel
Udvisning efter § 25 a eller § 25 b (administrativ udvisning)	2 år	§ 32, stk. 4, nr. 1
Betinget fængselsstraf, eller udvisning efter § 25 c	4 år	§ 32, stk. 4, nr. 2
Ubetinget fængselsstraf af indtil 1 års varighed	6 år	§ 32, stk. 4, nr. 4
Udvist ved dom uden lovligt ophold i mere end de sidste 6 måneder	mindst 6 år	§ 32, stk. 4, nr. 5
Ubetinget fængsel af mere end 1 år og indtil 1 år og 6 måneder	12 år	§ 32, stk. 4, nr. 6
Ubetinget fængsel af mere end 1 år og 6 måneder	bestandig	§ 32, stk. 4, nr. 7

Skalaen gælder tilsvarende, hvor der idømmes en anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse – fx forvaring eller anbringelsesdom – og udlændingen ville være idømt en ubetinget

fængselsstraf af den nævnte varighed, hvis der ikke var idømt en sådan anden retsfølge. Herudover fastsættes indrejseforbud for bestandig efter § 32, stk. 4, nr. 8 ved udvisning efter § 25 (statens sikkerhed og alvorlig trussel mod den offentlige orden).

Den mekaniske sammenhæng mellem straffens længde og forbuddets varighed illustreres skarpt af S-2559-17, hvor Østre Landsret i dom af 12. juni 2018 forhøjede straffen for grov vold mod en ægtefælle fra 10 måneder til fængsel i 1 år og 6 måneder – og dermed automatisk hævede indrejseforbuddet fra byrettens 6 år til 12 år. Retten foretog ingen selvstændig udmåling af forbuddet; forhøjelsen var alene en konsekvens af strafskærpelsen.

2025-reformen. Ved lov nr. 755 af 20. juni 2025 (lovforslag nr. L 180 af 27. marts 2025) blev skalaen omlagt med virkning fra 1. juli 2025. Den særlige udvisningsadgang i den hidtidige § 22, nr. 4-8 – de skærpede bestemmelser om bl.a. narkotika, vold og våben – blev afskaffet, og § 24 blev ophævet, idet §§ 22 og 23 blev nyaffattet. Som forarbejderne beskriver det, vil det fremover gælde »alle lovovertrædelser, der fører til en ubetinget fængselsstraf, dvs. uanset kriminalitetens art«. Konkret indebar ændringen, at 4-års-båndet i nr. 2 nu alene omfatter betinget fængselsstraf, mens al ubetinget fængsel op til 1 år udløser 6 år efter nr. 4. For udlændinge, der tidligere blev meddelt 4 år ved korte ubetingede straffe, er der dermed tale om en skærpelse. Forarbejderne bemærker udtrykkeligt, at der »som hidtil vil kunne meddeles et indrejseforbud af kortere varighed« efter § 32, stk. 5, nr. 1.

Historisk baggrund. Systemets grundtanke går tilbage til Udvisningsudvalgets arbejde. I betænkning nr. 1326/1997, bind 2, s. 272 formulerede udvalget det bærende princip:

»Udlændingelovens udvisningsregler bygger således på et princip om, at der er eller bør være proportionalitet mellem den enkelte kriminalitetstypes strafværdighed – som den kommer til udtryk i straffeloven, i straffebestemmelser i særlovgivningen og i retspraksis – og berettigelsen af interessen i at kunne udvise som følge af den pådømte kriminalitet.«

Udvalget pegede samtidig på, at narkotikabestemmelsen i den daværende § 22, nr. 4, udgjorde en undtagelse fra dette proportionalitetsprincip – en undtagelse, der først med 2025-reformen er blevet endeligt afviklet. Betænkningens omfattende sagsresuméer viser, hvor kategorisk praksis var før den trinopdelte skala: i bilag A, s. 386 gengives en dom, hvor retten uden nærmere vurdering af varigheden udviste »med indrejseforbud for bestandig« alene under hensyn til »grovheden af den begåede kriminalitet«.

Afgrænsning: selve kriminalitetskravet for udvisning behandles i udvisning ved straf, og proportionalitetsvurderingen efter § 26 i udvisning og integration.

LOV

Udlændingeloven § 32, stk. 1, 4, 5

PRAKSIS

Landsretten · Forhøjet straf og udvisning: Grov vold og livsfare mod ægtefælle, begået i børnenes påsyn

12.06.2018

§ 2 To selvstændige proportionalitetsvurderinger – § 32, stk. 5, nr. 1

Den centrale ventil i systemet er § 32, stk. 5, nr. 1, hvorefter der kan meddeles et indrejseforbud af kortere varighed, hvis udlændingen udvises efter §§ 22 eller 23, og et indrejseforbud af den varighed, der følger af stk. 4, vil indebære, at udvisningen med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Bestemmelsen blev indsat ved **lov nr. 469 af 14. maj 2018** (lovforslag nr. L 156 af 28. februar 2018) og nyaffattet ved **lov nr. 821 af 9. juni 2020** (lovforslag nr. L 189 af 5. maj 2020), hvor der ifølge forarbejderne var tale om en videreførelse af gældende ret. De oprindelige forarbejder fastlægger både udgangspunktet og undtagelsens snævre karakter:

»Det helt klare udgangspunkt vil fortsat være, at indrejseforbuddets varighed fastsættes automatisk på baggrund af den idømte frihedsstraf. Det er således alene i tilfælde, hvor varigheden af et indrejseforbud vil have selvstændig og afgørende betydning for, om udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, at der kan meddeles indrejseforbud af kortere varighed.«

To forhold i forarbejderne har afgørende praktisk betydning.

For det **første** er nedsættelse ikke fakultativ, når betingelsen er opfyldt – den er obligatorisk:

»Hvis et indrejseforbud af kortere varighed vil betyde, at der kan ske udvisning, hvor dette ellers med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, vil varigheden af indrejseforbuddet i alle tilfælde skulle afkortes, så der i videst muligt omfang udvises, når dette ikke med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.«

Formålet er altså ikke at skåne udlændingen, men at bevare adgangen til at udvise: nedsættelsen er redskabet til at holde udvisningen inden for konventionen.

For det **andet** påhviler det domstolene at handle af egen drift:

»Med lovforslaget vil domstolene af egen drift skulle påse, om et indrejseforbud meddelt med en varighed, som der er mulighed for efter de gældende regler, medfører, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og om dette kan imødegås ved at meddele et indrejseforbud af en kortere varighed.«

Rigsadvokaten har udmøntet dette i [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om indrejseforbud af kortere varighed](#), der opstiller den bærende metodiske regel:

»Spørgsmålet om udvisning og spørgsmålet om indrejseforbuddets varighed skal således være genstand for to selvstændige proportionalitetsvurderinger. Hvis udvisning med et indrejseforbud af den varighed, der følger af stk. 4, vurderes med sikkerhed at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal indrejseforbuddet nedsættes efter stk. 5 til en varighed, der er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser.«

Denne todeling forklarer det gennemgående mønster i Højesterets praksis: udvisningen opretholdes, men varigheden justeres. Anklagemyndigheden skal efter [Rigsadvokatmeddelelsens punkt om forberedelse af procedure](#) forud for hovedforhandlingen selvstændigt vurdere, »hvor langt indrejseforbuddet skal være, hvis udlændingen bliver udvist«, og påstanden skal efter [punktet om formulering af påstand](#) angive både hjemlen til udvisning og indrejseforbuddets varighed med udtrykkelig henvisning til det relevante nummer i § 32, stk. 4.

LOV

[Udlændingeloven § 26, stk. 2](#)[Udlændingeloven § 32, stk. 4, 5](#)

§ 3 Nedsættelse fra bestandig til 6 år – Højesterets kerneparadigme

Højesterets praksis efter 2018-ændringen har udkrystalliseret et tydeligt mønster: hvor udlændingen er født eller indrejst som barn og har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom i Danmark, opretholdes udvisningen,

men indrejseforbuddet nedsættes fra bestandig til **6 år** i medfør af § 32, stk. 5, nr. 1. Seks år er i praksis blevet det faste nedsættelsesniveau – ikke 12 år, og ikke et frit udmålt mellemniveau.

Sag	Kriminalitet og straf	Tilknytning	Udfald
AM2023.08.25H (25.08.2023)	Manddrab, strfl. § 237- ; straffri efter § 16, stk. 1- , anbringelsesdom	Statsløs palæstinenser, født og opvokset i Danmark	Udvisning stadfæstet; bestandig → 6 år
SS-29/2023-HJR (20.09.2023)	Grov våbenbesiddelse, strfl. § 192 a, stk. 1	Afghansk statsborger	Udvisning stadfæstet; bestandig → 6 år
SS-87/2022-HJR (12.01.2023)	18 forhold: vold, frihedsberøvelse, afpresning, røverforsøg; straffri efter § 16, stk. 2	Syrisk statsborger, indrejst som 12-årig	Udvisning stadfæstet; bestandig → 6 år
33/2022 (03.10.2022)	Røveri, strfl. § 288, stk. 1- , og grov vold, § 245, stk. 1- ; utilregnelig	–	Indrejseforbud tidsbegrænset til 6 år

Mest instruktiv er **AM2023.08.25H**, hvor Højesteret først fastslog, at udvisningen som sådan var berettiget:

»Efter en samlet vurdering finder Højesteret, at det ikke vil være en uproportional foranstaltning at udvise Tiltalte2 med henblik på at forebygge uro og forbrydelse.«

for derefter – i en adskilt vurdering – at nå det modsatte resultat om varigheden:

»Højesteret finder imidlertid, at et indrejseforbud for bestandig vil være uproportionalt, og at indrejseforbuddets varighed passende kan fastsættes til 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1.«

Ordet »imidlertid« markerer præcis den todeling, forarbejderne og Rigsadvokatmeddelelsen forudsætter. Samme domsformel går igen i **SS-87/2022-HJR**, hvor Højesteret ved varighedsvurderingen lagde vægt på, at tiltalte var indrejst som 12-årig, havde tilbragt en del af barndom og ungdom i Danmark, at en del af forholdene var begået som mindreårig, samt hans straffrihed. Sagen er tillige interessant, fordi udvisningen kun blev opretholdt, fordi kriminaliteten »ville have medført 2,5 til 3 års fængsel, hvis han havde været straffedygtig« – det hypotetiske straffniveau, som § 32, stk. 4, knytter varigheden til.

Nedsættelse er dog ikke automatisk for enhver, der er opvokset her. I **S-172-21 (AM2022.09.27Ø2)** udviste Østre Landsret en somalisk statsborger, der var indrejst som tre måneder gammel og havde haft lovligt ophold i ca. 28 år, med indrejseforbud i 6 år efter § 32, stk. 4, nr. 5. Flertallet lagde vægt på »arten og grovheden af den nu begåede kriminalitet, tiltaltes forstraffe og hurtige recidiv«, og at han kunne opretholde kontakten til familien via telefon og internet. Én dommer dissenterede og ville have tildelt en advarsel om udvisning.

Endelig viser [Sag 39/2024](#) (18.12.2024), at nedsættelse af varigheden ikke altid er tilstrækkelig: hvor selve udvisningen er uproportional, ophæves den, og udlændingen tildeles i stedet en advarsel efter [§ 24 b](#). Samme udfald i landsrettens dom **S-1208-24 (AM2024.11.20V)**, hvor Vestre Landsret om en ukrainsk statsborger dømt for grov vold udtalte, at »der var tale om en pludseligt opstået situation i nattelivet med meget begrænsede følger for forurettede«, og at der ikke var risiko for fremtidig kriminalitet.

LOV

[Straffeloven § 16, stk. 1, 2](#)[Udlændingeloven § 24b, stk. 1](#)[Udlændingeloven § 32, stk. 4, 5](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret omgjorde udvisning: Statsløs palæstinenser idømt betinget fængsel fik advarsel i stedet for udvisning grundet tilknytning og proportionalitet	18.12.2024
Højesteret · Højesteret nedsætter indrejseforbud fra bestandig til 6 år for afghansk statsborger dømt for grov våbenbesiddelse	20.09.2023
Højesteret · Højesteret stadfæster udvisning af sindssyg mand født i Danmark, men nedsætter indrejseforbud til 6 år	25.08.2023
Højesteret · Højesteret stadfæster dom i drabssag, men ændrer indrejseforbuddets varighed	25.08.2023
Højesteret · Højesterets afgørelse om udvisning og anbringelse af mentalt retarderet syrisk statsborger for personfarlig kriminalitet	12.01.2023
Højesteret · Højesteret fastsætter tidsbegrænset indrejseforbud på 6 år i sag om røveri og grov vold begået af utilregnelig person	03.10.2022
Landsretten · Ukrainsk statsborger dømt for grov vold, men undgår udvisning grundet stærk tilknytning til Danmark og uproportionalitet	20.11.2024
Landsretten · Ubetinget udvisning efter røveri, pengefalsk og vold mod politi til trods for stærk tilknytning til Danmark siden spæd	27.09.2022

§ 4 Utilregnelighed som nedsættelsesgrund – Savran-doktrinen

Den stærkeste enkeltstående nedsættelsesgrund i dansk praksis er utilregnelighed på gerningstidspunktet. Er tiltalte straffri efter [straffelovens § 16](#) (sindssygdom) eller [§ 16, stk. 2](#) (mental retardering i lettere grad), begrænses den vægt, kriminalitetens alvor kan tillægges i proportionalitetsafvejningen.

Højesteret formulerede doktrinen med henvisning til Menneskerettighedsdomstolens storkammerdom i **Savran mod Danmark** (sag 57467/15) i [AM2023.08.25H](#):

»Særligt med hensyn til tilfælde, hvor den pågældende er frifundet for straf som følge af utilregnelighed på grund af sindssygdom, er det anført i Menneskerettighedsdomstolens dom af 7. december 2021 i sag 57467/15 (Savran mod Danmark), at det forhold, at den pågældende var straffri som følge af utilregnelighed, "may have the effect of limiting the weight that can be attached to the first Maslov criterion [...] in the overall balancing of interests required under Article 8 § 2 of the Convention".«

Det er værd at bemærke, hvad doktrinen **ikke** indebærer. Straffrihed udelukker ikke udvisning. I [SS-87/2022-HJR](#) udtalte Højesteret udtrykkeligt:

»Efter en samlet vurdering af de anførte omstændigheder finder Højesteret, at det, uanset at Tiltalte er frifundet for straf på grund af sin mentale tilstand, ikke vil være en uproportional foranstaltning at udvise ham med henblik på at forebygge uro og forbrydelse. I denne vurdering er indgået navnlig omfanget og karakteren af den pådømte kriminalitet, der delvist er begået, efter at han i 2019 fik en advarsel om udvisning, samt at han har haft en væsentlig del af sin opvækst i Syrien og ikke har etableret egen familie her i landet.«

Utilregnelighed slår altså igennem på **varigheden**, ikke nødvendigvis på udvisningen. Det samme mønster ses i:

- [SS-28/2023-HJR](#) (25.08.2023) – drabssag efter [strfl. § 237](#), § 16, stk. 1: dommen stadfæstes, men indrejseforbuddets varighed ændres, jf. § 32, stk. 5. Sagen indeholder tillige en vurdering efter [§ 26 b](#) om artikel 20 i TEUF.
- [33/2022](#) (03.10.2022) – røveri og grov vold begået af utilregnelig person; indrejseforbuddet tidsbegrænses til 6 år efter § 32, stk. 5.

I de seneste år er doktrinen strakt endnu længere. I [Sag 52/2024](#) (30.01.2025) omstødte Højesteret selve udvisningen af en sindssyg eritreisk statsborger efter en proportionalitetsvurdering under artikel 8 – sagen angik bl.a. §§ 22, 23 og [§ 24 b](#) samt strfl. §§ 16, stk. 1, 68, 244 og 266. Og i [Sag 32/2025](#) (27.11.2025) tog Højesteret stilling til udvisning af en irakisk statsborger for drabsforsøg begået under utilregnelighed. Tendensen er, at jo mere kriminaliteten kan henføres til en ubehandlet psykisk lidelse, desto mindre vægt kan den tillægges – først på varigheden, i yderste konsekvens på udvisningen selv.

Spørgsmålet om efterfølgende ophævelse ved udskrivning fra psykiatrisk anbringelse reguleres af [§ 50 a](#), hvorefter retten skal ophæve udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand »afgørende taler imod, at udsendelse finder sted« – og i samme forbindelse tage stilling til, om indrejseforbuddets varighed skal forkortes efter [§ 32, stk. 10](#).

LOV

[Straffeloven § 16, stk. 1, 2](#)[Udlændingeloven § 32, stk. 5, 10](#)[Udlændingeloven § 50a, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Udvisning af irakisk statsborger for drabsforsøg begået under utilregnelighed	27.11.2025
	Højesteret · Højesteret omstøder udvisning af sindssyg eritreer grundet proportionalitetsvurdering efter EMRK artikel 8	30.01.2025
	Højesteret · Højesteret stadfæster udvisning af sindssyg mand født i Danmark, men nedsætter indrejseforbud til 6 år	25.08.2023
	Højesteret · Højesteret stadfæster dom i drabssag, men ændrer indrejseforbuddets varighed	25.08.2023
	Højesteret · Højesterets afgørelse om udvisning og anbringelse af mentalt retarderet syrisk statsborger for personfarlig kriminalitet	12.01.2023
	Højesteret · Højesteret fastsætter tidsbegrænset indrejseforbud på 6 år i sag om røveri og grov vold begået af utilregnelig person	03.10.2022

§ 5 Når bestandig opretholdes – narkotika og stærk hjemlandstilknytning

Nedsættelse er ikke reglen. Ved omfattende narkotikakriminalitet opretholder Højesteret indrejseforbud for bestandig, selv hvor udlændingen har boet i Danmark siden barndommen og har begrænset tilknytning til hjemlandet.

Ledende er [SS-93/2022-HJR](#) (09.05.2023), hvor en 27-årig irakisk statsborger, der havde opholdt sig i Danmark siden 8-årsalderen, blev dømt for håndtering af i alt 7 kg kokain efter [straffelovens § 191, stk. 2](#) og idømt fængsel i 6 år. Højesteret ændrede landsrettens dom – som alene havde tildelt en advarsel om udvisning – til udvisning med indrejseforbud for bestandig. Retten udtalte om trusselsvurderingen:

»Højesteret finder under hensyn til karakteren og omfanget af den begåede narkotikakriminalitet, at Tiltalte 9 må anses for at udgøre en alvorlig trussel mod den offentlige ro og orden. Oplysningerne om hans personlige forhold kan ikke føre til en anden vurdering.«

og om tilknytningsafvejningen:

»Højesteret lægger herefter til grund, at Tiltalte 9's tilknytning til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Irak, men at han ikke vil være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i Irak, hvis han udvises.«

»Efter karakteren og omfanget af den begåede narkotikakriminalitet, der er straffet med fængsel i 6 år, finder Højesteret, at meget tungtvejende grunde taler for at udvise Tiltalte 9. Heroverfor har styrken af hans tilknytning til Danmark, hvor han ikke har stiftet egen familie, og hans begrænsede tilknytning til Irak, ikke en sådan vægt, at udvisning i sig selv vil være et uproportionalt indgreb i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 8.«

Vedrørende varigheden fandt Højesteret – med henvisning til EMD's praksis, herunder **Avci mod Danmark** – at kriminalitetens grove karakter og betydelige omfang talte for bestandig, og at dette ikke udgjorde et uproportionalt indgreb. To forhold bar resultatet: (i) et straffniveau på 6 år, altså langt over tærsklen på 1 år og 6 måneder i § 32, stk. 4, nr. 7, og (ii) at tiltalte **ikke havde stiftet egen familie** i Danmark. Sammenholdt med nedsættelsessagerne tegner der sig en tommelfingerregel: fravær af egen familie svækker artikel 8-beskyttelsen mærkbart, mens fødsel/opvækst i Danmark trækker mod nedsættelse.

Også i sager om de allergroveste personfarlige forbrydelser fastholdes bestandig. I **SS-48/2022-OLR (dom af 24. august 2022)** udviste Østre Landsret efter dom for manddrab med indrejseforbud for bestandig under anvendelse af §§ 22, 26, stk. 2, og 32, stk. 1 og 4. Og i **SS-84/2024-HJR (27.03.2025)** blev et livsvarigt indrejseforbud opretholdt over for en kvinde dømt til 3 års fængsel for vold mod tjenestemand og grov vold og senere 8 måneders fængsel for ny vold – selv da hendes 13-årige datter havde fået konstateret tilknytningsforstyrrelse og ADHD, og trivslen var forværret efter morens udsendelse.

En beslægtet illustration af, at høj straf lukker døren for nedsættelse, er **Sag 34/2023 (30.10.2023)** om voldtægt efter **strfl. § 216, stk. 1**, hvor Højesteret foretog proportionalitetsvurderingen for en velintegreret udlænding under inddragelse af både **§ 24 b** og **§ 32, stk. 4**.

LOV	Straffeloven § 191, stk. 2	Udlændingeloven § 26, stk. 2	Udlændingeloven § 32, stk. 4
PRAKSIS			
	Højesteret · Højesteret stadfæster udvisning og livsvarigt indrejseforbud efter grov og gentagen personfarlig kriminalitet		27.03.2025
	Højesteret · Højesterets dom om voldtægt og udvisning: Proportionalitetsvurdering efter EMRK artikel 8 for en velintegreret udlænding		30.10.2023
	Højesteret · Dom om udvisning med indrejseforbud for bestandig efter narkotikakriminalitet		09.05.2023
	Højesteret · Højesterets dom om udvisning af tyrkisk statsborger for våbenbesiddelse		15.09.2022
	Landsretten · Dom om udvisning med indrejseforbud for bestandig efter dom for manddrab		24.08.2022

§ 6 12-års-båndet – det oversete mellemniveau

Mellem 6 år og bestandig ligger 12-års-båndet i **§ 32, stk. 4, nr. 6**, som udløses ved ubetinget fængsel af mere end 1 år og indtil 1 år og 6 måneder. Båndet er smalt, men har selvstændig betydning – både som automatisk konsekvens af straffniveauet og som nedsættelsesniveau.

Som **automatisk konsekvens** ses det klart i **S-2559-17 (Østre Landsrets dom af 12. juni 2018)**: straffen for grov vold mod en ægtefælle – halsgreb med bevidstløshed og livsfare, begået i børnenes påsyn – blev forhøjet til fængsel i 1 år og 6 måneder, hvorefter indrejseforbuddet fulgte med op fra 6 til 12 år. Landsretten sammenfattede afvejningen:

»Afgørelsen af, om det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise tiltalte, beror på, om udvisning efter den konkrete proportionalitetsvurdering, der skal foretages efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, vil være et uforholdsmæssigt indgreb i retten til respekt for privatliv og familieliv.

I landsrettens proportionalitetsvurdering indgår, at karakteren af den foreliggende kriminalitet taler stærkt for udvisning, og at tiltalte har langt den største tilknytning til Syrien.»

Tilsvarende skærpede Vestre Landsret i **S-0140-23** (dom af 8. november 2023) indrejseforbuddet for hovedgerningsmanden i en sag om forsøg på manddrab til 12 år under anvendelse af både § 32, stk. 4 og stk. 5.

Som **nedsættelsesniveau** anvendes 12 år, hvor bestandig er uproportionalt, men hvor tilknytningen ikke rækker til 6 år. Dette er samtidig det niveau, EMD har kritiseret skarpest: Rigsadvokatmeddelelsen fremhæver i [afsnittet om udlændinge opvokset i Danmark med egen familie](#), at EMD i **Nguyen mod Danmark** (2024) statuerede krænkelse og netop fremhævede, at udvisningen var kombineret med et indrejseforbud på 12 år, samt at »klagerens samlede kriminalitetshistorik ikke indikerede, at hun generelt udgjorde en trussel mod den offentlige orden«.

Endelig anvendes 12 år ved gentagne overtrædelser af et allerede meddelt indrejseforbud. I [Sag 43/2020](#) (22.10.2020) – sjettegangstilfælde af ulovlig indrejse – stadfæstede Højesteret udvisning med indrejseforbud i 12 år og bemærkede, at T's »vedvarende og grove kriminalitet samt gentagne overtrædelser af indrejseforbud« b etød, at han udgjorde en reel og alvorlig trussel mod den offentlige orden. Afgørende er, at det nye 12-årige forbud kom **ved siden af** det bestandige forbud fra 2009; det ophævede det ikke.

LOV	Straffeloven § 245, stk. 1	Udlændingeloven § 32, stk. 4, 5	
PRAKSIS	Højesteret · Straffen for 6. gangs overtrædelse af indrejseforbud efter skærpelse af udlændingeloven		22.10.2020
	Landsretten · Forsøg på manddrab og udvisning: Landsretten skærper indrejseforbuddet for hovedgerningsmand til 12 år		08.11.2023
	Landsretten · Forhøjet straf og udvisning: Grov vold og livsfare mod ægtefælle, begået i børnenes påsyn		12.06.2018

§ 7 Genindrejsemuligheden må ikke være rent teoretisk – Sharafane og visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7

Et tidsbegrænset indrejseforbud har kun værdi i proportionalitetsafvejningen, hvis udlændingen faktisk kan vende tilbage, når det udløber. Det har givet anledning til et af de mest markante nyere spørgsmål på området.

EMD fastslog generelt i **Sharafane mod Danmark** (2024), at hvis muligheden for genindrejse må anses for at være ren teoretisk (»purely theoretical«), vil det være uberettiget at tillægge længden af et indrejseforbud afgørende vægt i den samlede proportionalitetsafvejning – idet et tidsbegrænset forbud under sådanne omstændigheder *de facto* vil udgøre et indrejseforbud for bestandig. Konkret fandt EMD, at der for udlændinge omfattet af [visumbekendtgørelsens](#) hovedgruppe 5 i [bilag 2](#) – statsborgere fra bl.a. Afghanistan, Eritrea, Irak, Pakistan, Rusland, Somalia og Syrien – kun var en rent teoretisk mulighed for at genindrejse efter udløbet af et indrejseforbud.

Som en direkte konsekvens blev visumbekendtgørelsen ændret den 12. december 2024 med virkning fra 1. januar 2025. Efter [visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7](#) gælder nu:

»Uanset bestemmelserne i stk. 3-5 kan der meddeles visum til en udlænding, der er født og opvokset her i landet eller kommet hertil som ganske ung, og som er omfattet af hovedgruppe 5 i bilag 2, hvis udlændingens tidsbegrænsede indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, er udløbet, og udlændingens ret til privatliv i medfør af Danmarks internationale forpligtelser vil blive krænket, hvis der ikke udstedes visum.«

Højesteret tog stilling til bestemmelsens betydning i [Sag 72/2024](#) (18.03.2025) – en somalisk statsborger født i Danmark i 1999, som aldrig havde været i Somalia, og som var idømt 1 år og 9 måneders fængsel for organiseret kokainhandel efter [strfl. § 191, stk. 1](#). Han gjorde gældende, at hans 6-årige indrejseforbud reelt var bestandigt. Højesteret udtalte:

»Højesteret finder, at det med bestemmelsen i § 16, stk. 7, er klargjort, at visumreglerne skal administreres i overensstemmelse med Menneskerettighedskonventionens artikel 8, således at et tidsbegrænset indrejseforbud til en udlænding, der er født og opvokset her i landet eller kommet hertil som ganske ung, og som er omfattet af visumreglernes hovedgruppe 5, ikke reelt får samme virkning som et indrejseforbud for bestandig.«

Højesteret fastslog dermed, at muligheden for genindrejse efter ændringen af visumbekendtgørelsen **ikke** kan anses som rent teoretisk. Udvisningen med 6 års indrejseforbud blev stadfæstet – uanset tiltaltes meget stærke tilknytning til Danmark og begrænsede bånd til Somalia – under henvisning til narkotikakriminalitetens alvor sammenholdt med hans forhistorie: grov vold med kniv som 16-årig med betinget udvisning, en advarsel om udvisning i 2020 og gentagne bøder.

Dommen har systemisk betydning: den lukker det argument, der ellers kunne have udhulet hele det tidsbegrænsede indrejseforbud for netop den gruppe, hvor nedsættelse er mest aktuel. Bemærk sammenhængen med [Sag 43/2020](#), hvor Højesteret ligeledes henviste til visummuligheden – der fandt retten, at T i stedet for at indrejse ulovligt kunne have søgt om visum efter [§ 3 a](#) af humanitære årsager, og at der derfor ikke var grundlag for at fravige minimumsstraffen.

LOV	Udlændingeloven § 3a	Udlændingeloven § 32, stk. 5	Visumbekendtgørelsen § 16, stk. 7
PRAKSIS	Højesteret · Organiseret kokainhandel og udvisning: Højesteret stadfæster udvisning af somalisk statsborger trods stærk Danmarkstilknytning		18.03.2025
	Højesteret · Straffen for 6. gangs overtrædelse af indrejseforbud efter skærpelse af udlændingeloven		22.10.2020

EMD's praksis – varigheden som selvstændig faktor i artikel

§ 8 8-afvejningen

Hele nedsættelsesadgangen i § 32, stk. 5, nr. 1, er en refleks af Menneskerettighedsdomstolens praksis. Rigsadvokatmeddelelsen indleder [afsnittet om kortere indrejseforbud](#) med netop dette:

»Det følger af praksis fra Menneskerettighedsdomstolen, at det som led i proportionalitetsvurderingen må indgå, hvilken varighed et eventuelt indrejseforbud har, herunder om indrejseforbuddet er meddelt tidsbegrænset eller for bestandig.«

Grundlaget er [Maslov mod Østrig](#) (sag 1638/03, dom af 23. juni 2008), hvis præmis 75 opstiller kravet om »meget tungtvejende grunde« ved udvisning af en fastboende udlænding, der er født i landet eller indrejst som barn. Præmis 71 opregner de kriterier, der efter Rigsadvokatmeddelelsens [afsnit 4.2.1.1](#) skal indgå, når

udlændingen ikke har etableret egen familie: kriminalitetens art og grovhed, tilknytningen til værtslandet og modtagerlandet samt tiden efter kriminaliteten og adfærden i denne periode.

At **varigheden i sig selv** kan udløse krænkelse, viser to ældre nøgleafgørelser:

- [Emre mod Schweiz](#) (sag 42034/04, 22.05.2008) – krænkelse af artikel 8 ved et **permanent** indrejseforbud.
- [Keles mod Tyskland](#) (sag 32231/02, 27.10.2005) – indrejseforbuddets ubegrænsede varighed indgik afgørende i vurderingen af privat- og familielivet.

Omvendt viser [Azerkane mod Holland](#) (sag 3138/16, 02.06.2020), at et **10-årigt** indrejseforbud til en marokkansk statsborger født i Holland og dømt til 3 års fængsel for væbnet røveri ikke var uproportionalt – bl.a. fordi han ikke havde stiftet familie, og fordi han havde sproglige og familiemæssige forudsætninger i Marokko. Samme logik ses i de danske sager, hvor EMD har afvist klagen: [Kurland mod Danmark](#) (sag 54157/21, 15.02.2024) om en svensk statsborger med ca. 29 års lovligt ophold, gentagne røverier og 2 år og 6 måneders fængsel; [sag 14171/23](#) (12.11.2024) om grov vold; [sag 16588/20](#) (01.02.2022), hvor selv en permanent udvisning af en etableret migrant dømt for grov vold som mindreårig ikke var uproportional; [sag 26957/19](#) (12.01.2021) om trusler mod politi; og – historisk – [Hizir Kilic mod Danmark](#) (sag 20277/05, 22.01.2007) om drab og grov vold begået som mindreårig med 10 års fængsel.

Den nyere danske sagsrække har derimod ført til krænkelse. Rigsadvokatmeddelelsen fremhæver **Abdi mod Danmark** (2021), **Noorzae mod Danmark** (2023), **Sharifi mod Danmark** (2023), **Nguyen mod Danmark** (2024) og **Sarac mod Danmark** (2024) og bemærker, at EMD i alle sagerne statuerede krænkelse og »fremhævede i den forbindelse bl.a., at afgørelserne om udvisning var kombineret med indrejseforbud for bestandig eller i 12 år«, samt at klagerens samlede kriminalitetshistorik ikke indikerede, at de generelt udgjorde en trussel mod den offentlige orden.

Denne praksis blev i 2025 udtrykkeligt kodificeret som retningsgivende. Forarbejderne til **lov nr. 755 af 20. juni 2025** (lovforslag nr. L 180 af 27. marts 2025, almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.3) anfører:

»Det kan på baggrund af Menneskerettighedsdomstolens praksis udledes, at der navnlig kan være grundlag for at fravige udgangspunktet [om indrejseforbuddets varighed] ved udvisning af fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet, og som ikke har væsentlige forstraffe.«

Dermed har lovgiver selv identificeret nedsættelsens kernegruppe: født/indrejst som barn **og** uden væsentlige forstraffe. Forstraffe-elementet forklarer, hvorfor [Sag 72/2024](#) faldt ud til stadfæstelse trods fødsel i Danmark. Se videre [praksisoversigten om EMRK artikel 8](#) og – for gerningsmænd under 18 år – [udvisning af mindreårige](#).

LOV	Udlændingeloven § 26, stk. 2	Udlændingeloven § 32, stk. 5	
PRAKSIS	Højesteret · Organiseret kokainhandel og udvisning: Højesteret stadfæster udvisning af somalisk statsborger trods stærk Danmarkstilknytning 18.03.2025 Menneskerettighedsdomstolen · Udvisning af irakisk statsborger for grov vold var ikke i strid med retten til privat- og familieliv 12.11.2024 Menneskerettighedsdomstolen · EMD-afgørelse om udvisning af svensk statsborger efter gentagen personfarlig kriminalitet 15.02.2024 Menneskerettighedsdomstolen · EMD: Permanent udvisning af etableret migrant dømt for grov vold som mindreårig er ikke uproportional 01.02.2022 Menneskerettighedsdomstolen · EMD: Udvisning af født og opvokset 'settled migrant' efter trusler mod politi krænker ikke EMRK Artikel 8 12.01.2021		

Menneskerettighedsdomstolen · EMD: Udvisning af marokkansk statsborger født i Holland efter væbnet røveri var proportionalt og krænkede ikke EMRK artikel 8	02.06.2020
Menneskerettighedsdomstolen · Maslov mod Østrig: EMD-afgørelse om proportionalitet ved udvisning og retten til privatliv	23.06.2008
Menneskerettighedsdomstolen · EMD-dom: Emre mod Schweiz – Krænkelse af retten til privatliv og familieliv ved permanent indrejseforbud	22.05.2008
Menneskerettighedsdomstolen · Hizir Kilic mod Danmark: EMD-afgørelse om proportionalitet ved udvisning	22.01.2007
Menneskerettighedsdomstolen · Keles mod Tyskland: EMD-afgørelse om indrejseforbud og retten til privat- og familieliv	27.10.2005

§ 9 Administrativ udvisning – 2 år som udgangspunkt og den snævre ventil i § 32, stk. 5, nr. 2

Ved administrativ udvisning efter [§ 25 a](#) eller [§ 25 b](#) er udgangspunktet et indrejseforbud på **2 år** efter [§ 32, stk. 4, nr. 1](#), gældende for hele Schengenområdet. Udlændingenævnets praksis er markant mere restriktiv end domstolenes: udgangspunktet fraviges kun helt undtagelsesvist.

To separate ventiler findes:

- Efter [§ 32, stk. 3](#) kan der i særlige tilfælde, herunder af hensyn til familiens enhed, helt undlades fastsat et indrejseforbud.
- Efter [§ 32, stk. 5, nr. 2](#) kan varigheden nedsættes, når ganske særlige grunde – herunder hensynet til familiemæssige og sociale tilknytninger – taler derfor.

Udlændingenævnet redegjorde grundigt for begge i [afgørelse af 13. marts 2025](#) (W20250919225) om en specialist, der udførte rådgivning og sidemandsoplæring ved vindmøller uden arbejdstilladelse. Om [§ 32, stk. 3](#), citerede nævnet forarbejderne:

»[...] i tilfælde, hvor myndighederne efter en konkret og individuel vurdering finder, at et indrejseforbud vil være uproportionalt henset til sagens konkrete omstændigheder, f.eks. i en situation, hvor en udlænding, der uforvarende har haft meget kortvarigt ulovligt ophold, meddeles et indrejseforbud, der indebærer, at den pågældende som udgangspunkt afskæres fra muligheden for opnå familiesammenføring i 2 år.«

Om [§ 32, stk. 5, nr. 2](#), formulerede nævnet den afgørende koblingsregel: det fremgår af forarbejderne, at når udlændingens tilknytning ikke er til hinder for udvisning efter [§ 26, stk. 1](#) eller for indrejseforbud efter [§ 32, stk. 3](#), vil der **typisk heller ikke** være grundlag for et kortere indrejseforbud; kun helt undtagelsesvist kan der fastsættes et kortere indrejseforbud til udlændinge, der udvises efter [§ 25 a](#). Om de erhvervsmæssige følger udtalte nævnet:

»Uanset om indrejseforbuddet måtte påvirke hans professionelle arbejdsliv, findes denne begrænsning at være proportional i forhold til, at han vurderes at have arbejdet ulovligt i Danmark.«

Stadfæstelser af 2 år udgør hovedparten af praksis: [W20231020925](#) (britisk statsborger, ulovligt arbejde ved opbygning af messestand – hverken alder, helbred eller ønsket om bosættelse i Spanien kunne føre til fravigelse); [W20231023825](#) (indisk statsborger med portugisisk opholdstilladelse, ulovligt lagerarbejde og 47 dages overstay); [W20240916025](#) (kasser båret ind i en restaurant mod gratis mad); [W20221049925](#) (rumænsk EU-borger, gentagen berigelseskriminalitet); [W20241025425](#) (besiddelse af euforiserende stoffer);

[W20150994325](#) (status som offer for menneskehandel efter § 26 a kunne ikke forhindre udvisning, når hensynet til den offentlige orden tilsagde det); og [W20150941025](#) (manglende midler til ophold).

Nedsættelse til 1 år forekommer, men kræver konkrete familiemæssige bånd:

Sag	Forhold	Nedsættelsesgrund
W20231019125 (15.03.2024)	Britisk statsborger, 66 dages ulovligt ophold i Schengen	Forlovede og to mindreårige børn i Norge – nedsat fra 2 til 1 år efter § 32, stk. 5, nr. 2
W20241025325 (06.02.2025)	Britisk statsborger, 25 dages overstay	Nært forhold til voksen herboende datter med depression – »helt undtagelsesvis omstændigheder«; nedsat til 1 år
W20231021625 (21.03.2024)	Kinesisk statsborger, ulovligt arbejde som køkkenmedhjælper	Nedsættelse efter § 32, stk. 4, jf. stk. 5, sammenholdt med § 26, stk. 1

W20241025325 er lærerig, fordi den viser den skarpe adskillelse mellem de to spørgsmål: nævnet fandt ikke, at udvisningen som sådan stred mod § 26, stk. 1, eller artikel 8 – datteren var voksen, og der var ikke dokumenteret et særligt afhængighedsforhold – men de samme forhold var alligevel tilstrækkelige til at halvere varigheden. Præcis samme todeling som ved dom, blot på et andet niveau.

Et indrejseforbud har desuden afledte virkninger. I [W20241029125](#) (19.03.2025) blokerede et flerårigt indrejseforbud for ægtefællesammenføring efter § 10, stk. 4 trods en stedbørnsrelation. Og indrejseforbuddet registreres i SIS efter § 58 g, jf. bl.a. [W20241025625](#) om en amerikansk statsborger udvist for butikstyveri i lufthavnen.

For EU-borgere gælder særlige regler: efter § 32, stk. 2 fastsættes der alene indrejseforbud, hvis udvisningen sker af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, og efter § 32, stk. 7 ophæves forbuddet efter ansøgning, hvis den personlige adfærd ikke længere udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel.

LOV	Udlændingeloven § 25a, stk. 2	Udlændingeloven § 25b	Udlændingeloven § 26, stk. 1
	Udlændingeloven § 32, stk. 3-5, 7		

PRAKSIS	Udlændingenævnet · Afslag på ægtefællesammenføring til iransk statsborger med flerårigt indrejseforbud trods stedbørnsrelation	19.03.2025
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af specialist for ulovligt arbejde ved rådgivning og sidemandsoplæring	13.03.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og to års indrejseforbud som følge af besiddelse af euforiserende stoffer	11.02.2025
	Udlændingenævnet · Udvisning af amerikansk statsborger for butikstyveri i lufthavnen trods familiemæssig tilknytning til EU-borger	11.02.2025
	Udlændingenævnet · Reduktion af indrejseforbud for britisk statsborger af hensyn til herboende datter	06.02.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde og overstay i Danmark	17.04.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde udført som modydelse for mad	22.03.2024
	Udlændingenævnet · Nedsættelse af indrejseforbud for kinesisk statsborger efter ulovligt arbejde som køkkenmedhjælper	21.03.2024
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud for britisk statsborger efter ulovligt arbejde	20.03.2024

Udlændingenævnet · Udvisning og ét års indrejseforbud til britisk statsborger for ulovligt ophold i Schengenområdet	15.03.2024
Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af rumænsk statsborger grundet gentagen berigelseskriminalitet og trussel mod samfundsinteresser	04.05.2023
Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde trods status som offer for menneskehandel	17.07.2015
Udlændingenævnet · Stadfæstelse af administrativ udvisning af nigeriansk statsborger grundet manglende midler til ophold	25.06.2015

§ 10 Efterfølgende forkortelse – § 32, stk. 10, jf. §§ 50-50 b

Varighedsfastsættelsen er ikke endelig. Efter [§ 32, stk. 10](#) kan et indrejseforbud meddelt i medfør af stk. 1, nr. 1, eller stk. 2, forkortes i forbindelse med en afgørelse efter [§§ 50-50 b](#), hvis varigheden af det meddelte indrejseforbud indebærer, at opretholdelse af udvisningen med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Adgangen blev indført ved **lov nr. 919 af 21. juni 2022**. Højesteret redegjorde for ordningen og dens snævre formål i [SS-84/2024-HJR](#) (27.03.2025) med citat fra forarbejderne:

»Forslaget indebærer, at domstolene i forbindelse med en prøvelse efter udlændingelovens § 50, stk. 1, vil skulle tage stilling til, om varigheden af et meddelt indrejseforbud kan forkortes i de tilfælde, hvor en udvisning som udgangspunkt ikke kan opretholdes på grund af ændringer i udlændingens forhold.« (Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 189, s. 52)

Logikken er identisk med § 32, stk. 5, nr. 1: forkortelsen er et redskab til at **redde udvisningen**, ikke en selvstændig lempelsesadgang. Domstolene skal kun forkorte indrejseforbuddet, hvis udvisningen derved kan opretholdes.

Prøvelsen efter [§ 50, stk. 1](#) forudsætter væsentlige ændringer i udlændingens forhold, og målestokken er streng: ændringerne skal have været så tungtvejende, at de ville have ført til et andet resultat, hvis de havde foreligget oprindeligt. I [SS-84/2024-HJR](#) påberåbte en kvinde udvist for bestandig sig, at hendes 13-årige datter havde fået konstateret tilknytningsforstyrrelse og ADHD, og at trivslen var forværret efter morens udsendelse til Usbekistan. Højesteret afviste:

»Efter en samlet vurdering finder Højesteret, at ændringerne i Domfældtes datters helbredsforhold ikke – hvis de havde foreligget på tidspunktet for afgørelsen om udvisning – ville have ført til, at der ikke skete udvisning, eller at indrejseforbuddets varighed ville have været kortere.«

Afgørende var, at hun i stort set hele datterens levetid ikke havde boet sammen med hende, og at kontakten før udsendelsen var meget begrænset. Højesteret afviste tillige et krav om hjemvisning med henblik på direkte afhøring af datteren:

»I lyset heraf finder Højesteret, at Domfældtes datters forhold er tilstrækkelig belyst. Der er derfor ikke behov for direkte at afhøre datteren til brug for spørgsmålet om udvisningens ophævelse eller forkortelse af indrejseforbuddets varighed. Danmarks internationale forpligtelser, herunder børnekonventionens artikel 12 om høring af børn, kan ikke føre til en anden vurdering.«

For psykisk syge udviste gælder den særlige ordning i [§ 50 a](#), hvorefter retten i forbindelse med ændring af foranstaltningen efter [straffelovens § 72](#) skal ophæve udvisningen, hvis helbredstilstanden afgørende taler imod

udsendelse – og i samme forbindelse tage stilling til forkortelse efter § 32, stk. 10. Efter § 50 a, stk. 2 skal anklagemyndigheden af egen drift indbringe spørgsmålet for retten ved udskrivning fra hospital.

Endelig indeholder § 32, stk. 9 en særskilt forkortes adgang for indrejseforbud meddelt efter stk. 1, nr. 2 eller 6, når udlændingen medvirker til udrejsen, jf. hjemrejselovens § 3, stk. 3 – dog aldrig til mindre end halvdelen af det allerede meddelte. Bestemmelsen om indrejseforbud ved manglende medvirken til udrejse blev indsat ved lov nr. 982 af 26. maj 2021 (hjemrejseloven), hvor forarbejderne præciserer, at udgangspunktet også her er 2 år efter § 32, stk. 4, nr. 1, med mulighed for nedsættelse efter stk. 5, nr. 2.

Om proportionaliteten af den frihedsberøvelse, der ofte følger udvisningen, se Sag 72/2022 (19.01.2023) om langvarig varetægtsfængsling af en terrordømt med henblik på udsendelse, SS-46/2022-HJR (12.10.2022) og AM2025.02.04H (04.02.2025), samt Østre Landsrets kendelse i SS-3641/2021-OLR (18.02.2022).

LOV	Hjemrejseloven § 3, stk. 3	Udlændingeloven § 32, stk. 9, 10	Udlændingeloven § 50, stk. 1
	Udlændingeloven § 50a, stk. 1, 2		
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret stadfæster udvisning og livsvarigt indrejseforbud efter grov og gentagen personfarlig kriminalitet		27.03.2025
	Højesteret · Højesterets kendelse om proportionalitet ved varetægtsfængsling af udlænding under ankesag		04.02.2025
	Højesteret · Højesterets vurdering af proportionalitet ved langvarig varetægtsfængsling af terrordømt med henblik på udsendelse		19.01.2023
	Højesteret · Stadfæstelse af kendelse om varetægtsfængsling efter hjemrejseloven		12.10.2022
	Landsretten · Kendelse om fortsat varetægtsfængsling indtil fuldbyrdelse af udvisning		18.02.2022

§ 11 Overtrædelse af indrejseforbuddet – minimumsstraffen i § 59 b

Indrejseforbuddets håndhævelse hviler på § 59 b. Bestemmelsen er todelt:

- Efter stk. 1 straffes indrejse i strid med et indrejseforbud med bøde eller fængsel indtil 3 år.
- Efter stk. 2 straffes med fængsel fra 1 år indtil 3 år, når indrejseforbuddet er meddelt i forbindelse med udvisning og straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel.

Den skærpede strafferamme med et lovbestemt minimum på 1 års fængsel blev indført i 2019. Højesteret fastlagde niveauet ved gentagelse i Sag 43/2020 (22.10.2020) – en unionsborger udvist for bestandig i 2009, som fem gange var straffet for ulovlig indrejse, og som blot 14 dage efter udsendelsen i maj 2019 rejste ind igen:

»T er tidligere straffet fem gange for overtrædelse af indrejseforbud. Højesteret finder, at straffen i et 6. gangstilfælde som det foreliggende som udgangspunkt bør fastsættes til fængsel i 1 år og 6 måneder.«

Højesteret afviste at fravige minimumsstraffen efter straffelovens § 83, selv om T havde forklaret, at indrejsen skyldtes en tro på, at hans kæreste var dødeligt syg: han kunne have søgt visum efter § 3 a af humanitære årsager i stedet for at indrejse ulovligt. Samtidig blev han udvist med et nyt indrejseforbud på 12 år, som bestod ved siden af det bestandige forbud fra 2009.

Uagtsomhed som fravigelsesgrund. Ved Sag 45/2025 (20.11.2025) – også refereret som AM2025.11.20H – indførte Højesteret en væsentlig modifikation. En svensk statsborger, der i 2001 var idømt 4 års fængsel for narkotikakriminalitet og udvist for bestandig, blev anholdt i Københavns Lufthavn under en transit fra Nordmakedonien til Sverige. Da § 59 b, stk. 2, ikke fraviger straffelovens § 19, omfatter minimumsstraffen

formelt også uagtsomme overtrædelser – hvilket Højesteret betegnede som et særtilfælde i dansk ret. Retten udtalte:

»Højesteret finder, at § 59 b, stk. 2, efter sine forarbejder må forstås sådan, at minimumsstraffen på fængsel i 1 år tager sigte på udlændinge, der forsætligt overtræder bestemmelsen. I tilfælde, hvor det lægges til grund, at overtrædelser af et indrejseforbud er begået uagtsomt, vil dette derfor i sig selv afgørende tale for at nedsætte straffen under den foreskrevne strafferamme...«

Ved udmålingen indgik den uagtsomme karakter, transittens kortvarighed, den lange sagsbehandlingstid og tiltaltes gode personlige forhold. Resultatet blev – jf. [SS-45/2025-HJR](#) – fængsel i 60 dage gjort betinget efter [strfl. § 56, stk. 1](#), og et indrejseforbud på 6 år, der ikke ophævede det oprindelige bestandige forbud fra 2001. Østre Landsret havde ellers skærpet til 9 måneders ubetinget fængsel under henvisning til minimumsstraffen.

Prøvelse af det underliggende forbud. Straffedomstolen er ikke bundet af forvaltningens vurdering. I [Sag 366/2010](#) (07.12.2011) blev en rumænsk statsborger frifundet for overtrædelse af § 59 b, efter at ministeriet under ankesagen havde ophævet den administrative udvisning. Højesteret fastslog principielt:

En straffesag om overtrædelse af et forvaltningsretligt forbud eller påbud omfatter i fornødent omfang en prøvelse af afgørelsen. Dette gælder, uanset om der er en særlig adgang til domstolsprøvelse som i [udlændingelovens § 52](#).

Se tilsvarende [SS-15/2022-HJR](#) (05.10.2022) om prøvelse af udvisningsbestemmelsen efter indrejse i strid med indrejseforbud, og [Sag 184/2019](#) (06.11.2020) om varetægtsfængsling under ankesag efter overtrædelse af § 59 b, stk. 2.

Endelig viser [Sag 178/2017](#) (04.10.2017), at også den, der **bistår** en anden med ulovlig indrejse, kan udvises: en syrisk statsborger blev idømt 30 dages ubetinget fængsel og udvist med indrejseforbud i 6 år, idet generalpræventive hensyn og kriminalitetens karakter rettet mod grænsekontrollen vejede tungere end familielivet med hustru og børn.

LOV

[Straffeloven § 19](#)[Straffeloven § 83](#)[Udlændingeloven § 52](#)[Udlændingeloven § 59b, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret fastsætter straf for uagtsom overtrædelse af indrejseforbud til betinget fængsel og fraviger lovens minimumsstraf	20.11.2025
	Højesteret · Højesterets nedsættelse af minimumsstraf ved uagtsom overtrædelse af indrejseforbud	20.11.2025
	Højesteret · Kendelse om prøvelse af udvisningsbestemmelse efter indrejse i strid med indrejseforbud	05.10.2022
	Højesteret · Betingelser for varetægtsfængsling af udlænding under ankesag efter overtrædelse af indrejseforbud	06.11.2020
	Højesteret · Straffen for 6. gangs overtrædelse af indrejseforbud efter skærpelse af udlændingeloven	22.10.2020
	Højesteret · Straffen for ulovlig bistand til indrejse fastsat til 30 dages ubetinget fængsel og udvisning	04.10.2017
	Højesteret · Frifindelse for overtrædelse af indrejseforbud efter administrativ ophævelse af udvisning	07.12.2011

§ 12 Indrejseforbuddets beregning, geografiske udstrækning og bortfald

Tre tekniske forhold har stor praktisk betydning for, hvad varigheden reelt indebærer.

Beregningstidspunktet. Efter [§ 32, stk. 6](#) regnes indrejseforbuddet fra datoen for udrejsen eller udsendelsen af det område, forbuddet vedrører – ikke fra dommen. Et 6-årigt forbud til en person, der afsoner 1 år og 9 måneders fængsel, løber altså reelt i næsten 8 år fra domstidspunktet. Særregler gælder ved afsoning i Kosovo

efter regler fastsat i medfør af [straffuldbyrdelseslovens § 1 a, stk. 2](#) og ved tilbageførsel til Danmark. For indrejseforbud efter stk. 1, nr. 3 og 4 (FN- og EU-sanktioner samt § 29 c-listen) regnes forbuddet fra det tidspunkt, hvor betingelserne er opfyldt.

Geografisk udstrækning. Indrejseforbuddet gælder det område, der er fastsat i afgørelsen – ved administrativ udvisning af tredjelandstatsborgere typisk hele Schengenområdet, jf. bl.a. [W20231020925](#) og [W20241025325](#). Forbuddet registreres i SIS efter [§ 58 g](#). Udlændingenævnet henviste i [W20250919225](#) til, at klageren kan ansøge om et territorielt begrænset visum til andre Schengen- eller Schengenassocierede lande, og at de relevante myndigheder da vil foretage en konkret vurdering af, om der foreligger ganske særlige omstændigheder.

Bortfald. Efter [§ 32, stk. 8](#) bortfalder indrejseforbuddet i fire tilfælde, herunder når den pågældende under betingelserne i [§ 10, stk. 3-6](#) meddeles opholdstilladelse efter §§ 7-9 f m.fl., eller når der efter en vurdering svarende til den i stk. 7 udstedes registreringsbevis eller opholdskort efter [§ 6](#). Omvendt fungerer et gældende indrejseforbud som en spærring for familiesammenføring efter [§ 10, stk. 4](#) – jf. [W20241029125](#), hvor et flerårigt indrejseforbud førte til afslag på ægtefællesammenføring trods en stedbørnsrelation.

Nye forbud ophæver ikke gamle. Et centralt og ofte overset punkt: et nyt indrejseforbud lægges oven i et bestående. Rigsadvokatmeddelelsen anfører i [afsnittet om diverse problemstillinger](#), at anklagemyndigheden også skal nedlægge påstand om udvisning, hvor udlændingen tidligere er udvist med et endnu ikke udløbet indrejseforbud, og at påstanden formuleres på sædvanlig måde. I [Sag 43/2020](#) tiltrådte Højesteret således et nyt 12-årigt indrejseforbud, »og at dette ikke berørte den tidligere idømte udvisning for bestandig«. Samme resultat i [Sag 45/2025](#), hvor det nye 6-årige forbud ikke ændrede det bestandige forbud fra 2001. Et bestandigt forbud kan derfor kun bortfalde efter [§ 32, stk. 8](#), eller ophæves/forkortes efter §§ 50-50 b, jf. [§ 32, stk. 10](#) – ikke ved en ny, mildere dom.

LOV

[Udlændingeloven § 10, stk. 3-6](#)
[Udlændingeloven § 32, stk. 6-8](#)
[Udlændingeloven § 58g, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret fastsætter straf for uagtsom overtrædelse af indrejseforbud til betinget fængsel og fraviger lovens minimumsstraf	20.11.2025
	Højesteret · Straffen for 6. gangs overtrædelse af indrejseforbud efter skærpelse af udlændingeloven	22.10.2020
	Udlændingenævnet · Afslag på ægtefællesammenføring til iransk statsborger med flerårigt indrejseforbud trods stedbørnsrelation	19.03.2025
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning af specialist for ulovligt arbejde ved rådgivning og sidemandsoplæring	13.03.2025
	Udlændingenævnet · Reduktion af indrejseforbud for britisk statsborger af hensyn til herboende datter	06.02.2025
	Udlændingenævnet · Administrativ udvisning og indrejseforbud for britisk statsborger efter ulovligt arbejde	20.03.2024

§ 13 Sammenfatning – hvad afgør varigheden i praksis

Indrejseforbuddets varighed er formelt en mekanisk følge af den idømte straf, men reelt genstand for en selvstændig konventionsprøvelse. Praksis kan sammenfattes i følgende mønstre.

Udgangspunktet er stærkt. Forarbejderne til **lov nr. 469 af 14. maj 2018** fastholder, at »det helt klare udgangspunkt« er automatisk fastsættelse efter straffen, og at nedsættelse kun kommer på tale, hvor varigheden

har »selvstændig og afgørende betydning« for konventionsmæssigheden. Rigsadvokatmeddelelsen gentager dette uændret efter både 2020- og 2025-ændringerne.

Den todelte prøvelse er metodens kerne. Udvisningen og varigheden vurderes hver for sig. Det forklarer, hvorfor domsformlen »udvisningen stadfæstes, men indrejseforbuddet nedsættes til 6 år« er blevet Højesterets standardresultat i sagerne om fastboende udlændinge – [AM2023.08.25H](#), [SS-29/2023-HJR](#), [SS-87/2022-HJR](#) og [33/2022](#).

De faktorer, der trækker mod nedsættelse:

- Fødsel eller indrejse som barn med det meste af barndom og ungdom i Danmark (Maslov-doktrinen).
- Fravær af væsentlige forstraffe – udtrykkeligt fremhævet i forarbejderne til **lov nr. 755 af 20. juni 2025**.
- Utilregnelighed efter [straffelovens § 16](#) – den stærkeste enkeltfaktor, jf. Savran-doktrinen.
- Egen familie, navnlig mindreårige børn med behov for forælderen.
- Statsløshed eller reel mangel på tilknytning til noget modtagerland.

De faktorer, der trækker mod fastholdelse:

- Straf på et niveau, der klart overstiger tærsklen i § 32, stk. 4, nr. 7 – jf. de 6 års fængsel i [SS-93/2022-HJR](#).
- Organiseret narkotikakriminalitet.
- Recidiv efter betinget udvisning eller advarsel om udvisning, jf. [Sag 72/2024](#).
- Fravær af egen familie i Danmark.
- Reelle forudsætninger – sprog, familie, kulturkendskab – for at etablere sig i hjemlandet.

Administrativ udvisning følger en anden logik. Udlændingenævnet nedsætter kun helt undtagelsesvist fra 2 til 1 år, og kun ved konkrete familiemæssige bånd – jf. [W20231019125](#) og [W20241025325](#). Den styrende regel er koblingen: når tilknytningen ikke hindrer udvisningen efter § 26, stk. 1, hindrer den typisk heller ikke det fulde indrejseforbud.

Systemets holdbarhed hviler på visummuligheden. Efter [Sag 72/2024](#) og indsættelsen af [visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7](#) er det afklaret, at et tidsbegrænset indrejseforbud til en udlænding fra visumreglernes hovedgruppe 5, der er født og opvokset her, ikke reelt får samme virkning som et bestandigt forbud. Havde Højesteret nået det modsatte resultat, ville nedsættelsesadgangen i § 32, stk. 5, nr. 1, have været uden reelt indhold for netop den gruppe, hvor den er mest aktuel.

De tilgrænsende spørgsmål behandles i [udvisning ved straf](#) (kriminalitetskravet efter §§ 22-24), [udvisning og integration](#) (§ 26-proportionaliteten), [udvisning af mindreårige](#) og [EMRK artikel 8 om privatliv og familieliv](#).

LOV	Straffeloven § 16, stk. 1	Udlændingeloven § 26, stk. 1, 2
	Udlændingeloven § 32, stk. 4, 5	Visumbekendtgørelsen § 16, stk. 7
PRAKSIS	Højesteret · Organiseret kokainhandel og udvisning: Højesteret stadfæster udvisning af somalisk statsborger trods stærk Danmarkstilknytning 18.03.2025 Højesteret · Højesteret nedsætter indrejseforbud fra bestandig til 6 år for afghansk statsborger dømt for grov våbenbesiddelse 20.09.2023 Højesteret · Højesteret stadfæster udvisning af sindssyg mand født i Danmark, men nedsætter indrejseforbud til 6 år 25.08.2023 Højesteret · Dom om udvisning med indrejseforbud for bestandig efter narkotikakriminalitet 09.05.2023	

Højesteret · Højesterets afgørelse om udvisning og anbringelse af mentalt retarderet syrisk statsborger for personfarlig kriminalitet	12.01.2023
Højesteret · Højesteret fastsætter tidsbegrænset indrejseforbud på 6 år i sag om røveri og grov vold begået af utilregnelig person	03.10.2022
Udlændingenævnet · Reduktion af indrejseforbud for britisk statsborger af hensyn til herboende datter	06.02.2025
Udlændingenævnet · Udvisning og ét års indrejseforbud til britisk statsborger for ulovligt ophold i Schengenområdet	15.03.2024

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Straffeloven § 16	stk. 1	Udlændingeloven § 24b	stk. 1
Udlændingeloven § 26	stk. 2	Udlændingeloven § 32	stk. 4, 5, 10
Udlændingeloven § 59b	stk. 2		

MATERIALE Citerede afgørelser

55 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

24

27.11.2025	Udvisning af irakisk statsborger for drabsforsøg begået under utilregnelighed	32-2025
20.11.2025	Højesterets nedsættelse af minimumsstraf ved uagtsom overtrædelse af indrejseforbud	AM2025.11.20H
20.11.2025	Højesteret fastsætter straf for uagtsom overtrædelse af indrejseforbud til betinget fængsel og fraviger lovens minimumsstraf	10254-12038
27.03.2025	Højesteret stadfæster udvisning og livsvarigt indrejseforbud efter grov og gentagen personfarlig kriminalitet	9490-11047
18.03.2025	Organiseret kokainhandel og udvisning: Højesteret stadfæster udvisning af somalisk statsborger trods stærk Danmarkstilknytning	72/2024
04.02.2025	Højesterets kendelse om proportionalitet ved varetægtsfængsling af udlænding under ankesag	AM2025.02.04H
30.01.2025	Højesteret omstøder udvisning af sindssyg eritreer grundet proportionalitetsvurdering efter EMRK artikel 8	52/2024
18.12.2024	Højesteret omgjorde udvisning: Statsløs palæstinenser idømt betinget fængsel fik advarsel i stedet for udvisning grundet tilknytning og proportionalitet	39/2024
30.10.2023	Højesterets dom om voldtægt og udvisning: Proportionalitetsvurdering efter EMRK artikel 8 for en velintegreret udlænding	34-2023
20.09.2023	Højesteret nedsætter indrejseforbud fra bestandig til 6 år for afghansk statsborger dømt for grov våbenbesiddelse	3805-4585
25.08.2023	Højesteret stadfæster dom i drabssag, men ændrer indrejseforbuddets varighed	3677-4401

25.08.2023	Højesteret stadfæster udvisning af sindssyg mand født i Danmark, men nedsætter indrejseforbud til 6 år	AM2023.08.25H
09.05.2023	Dom om udvisning med indrejseforbud for bestandig efter narkotikakriminalitet	3158-3752
19.01.2023	Højesterets vurdering af proportionalitet ved langvarig varetægtsfængsling af terrordømt med henblik på udsendelse	72-2022
12.01.2023	Højesterets afgørelse om udvisning og anbringelse af mentalt retarderet syrisk statsborger for personfarlig kriminalitet	2566-3057
12.10.2022	Stadfæstelse af kendelse om varetægtsfængsling efter hjemrejseloven	2606-3104
05.10.2022	Kendelse om prøvelse af udvisningsbestemmelse efter indrejse i strid med indrejseforbud	2612-3111
03.10.2022	Højesteret fastsætter tidsbegrænset indrejseforbud på 6 år i sag om røveri og grov vold begået af utilregnelig person	33/2022
15.09.2022	Højesterets dom om udvisning af tyrkisk statsborger for våbenbesiddelse	1965-2340
06.11.2020	Betingelser for varetægtsfængsling af udlænding under ankesag efter overtrædelse af indrejseforbud	184-2019
22.10.2020	Straffen for 6. gangs overtrædelse af indrejseforbud efter skærpelse af udlændingeloven	43-2020
14.08.2020	Højesteret skærper straffen for grov vold og afpresning og stadfæster udvisning af syrisk statsborger trods dansk familie	38/2020
04.10.2017	Straffen for ulovlig bistand til indrejse fastsat til 30 dages ubetinget fængsel og udvisning	178-2017
07.12.2011	Frifindelse for overtrædelse af indrejseforbud efter administrativ ophævelse af udvisning	366-2010

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

7

23.01.2025	Landsretten udviser irakisk statsborger efter alvorlig brandstiftelse og tidligere vold, med indrejseforbud i 6 år	S-3624-23
20.11.2024	Ukrainsk statsborger dømt for grov vold, men undgår udvisning grundet stærk tilknytning til Danmark og uproportionalitet	S-1208-24
08.11.2023	Forsøg på manddrab og udvisning: Landsretten skærper indrejseforbuddet for hovedgerningsmand til 12 år	S-0140-23
27.09.2022	Ubetinget udvisning efter røveri, pengefalsk og vold mod politi til trods for stærk tilknytning til Danmark siden spæd	S-172-21
24.08.2022	Dom om udvisning med indrejseforbud for bestandig efter dom for manddrab	3226-3829
18.02.2022	Kendelse om fortsat varetægtsfængsling indtil fuldbyrdelse af udvisning	2601-3098
12.06.2018	Forhøjet straf og udvisning: Grov vold og livsfare mod ægtefælle, begået i børnenes påsyn	S-2559-17

MENNESKERETTIGHEDSDOMSTOLEN · SPECIALRET

9

12.11.2024	Udvisning af irakisk statsborger for grov vold var ikke i strid med retten til privat- og familieliv	14171/23
15.02.2024	EMD-afgørelse om udvisning af svensk statsborger efter gentagen personfarlig kriminalitet	54157/21
01.02.2022	EMD: Permanent udvisning af etableret migrant dømt for grov vold som mindreårig er ikke uproportional	16588/20
12.01.2021	EMD: Udvisning af født og opvokset 'settled migrant' efter trusler mod politi krænker ikke EMRK Artikel 8	26957/19
02.06.2020	EMD: Udvisning af marokkansk statsborger født i Holland efter væbnet røveri var proportionalt og krænkede ikke EMRK artikel 8	3138/16
23.06.2008	Maslov mod Østrig: EMD-afgørelse om proportionalitet ved udvisning og retten til privatliv	1638/03
22.05.2008	EMD-dom: Emre mod Schweiz – Krænkelse af retten til privatliv og familieliv ved permanent indrejseforbud	42034/04
22.01.2007	Hizir Kilic mod Danmark: EMD-afgørelse om proportionalitet ved udvisning	20277/05
27.10.2005	Keles mod Tyskland: EMD-afgørelse om indrejseforbud og retten til privat- og familieliv	32231/02

UDLÆNDINGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

13

19.03.2025	Afslag på ægtefællesammenføring til iransk statsborger med flerårigt indrejseforbud trods stedbørnsrelation	
13.03.2025	Administrativ udvisning af specialist for ulovligt arbejde ved rådgivning og sidemandsoplæring	
11.02.2025	Stadfæstelse af administrativ udvisning og to års indrejseforbud som følge af besiddelse af euforiserende stoffer	
11.02.2025	Udvisning af amerikansk statsborger for butikstyveri i lufthavnen trods familiemæssig tilknytning til EU-borger	
06.02.2025	Reduktion af indrejseforbud for britisk statsborger af hensyn til herboende datter	
17.04.2024	Stadfæstelse af administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde og overstay i Danmark	
22.03.2024	Administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde udført som modydelse for mad	
21.03.2024	Nedsættelse af indrejseforbud for kinesisk statsborger efter ulovligt arbejde som køkkenmedhjælper	
20.03.2024	Administrativ udvisning og indrejseforbud for britisk statsborger efter ulovligt arbejde	
15.03.2024	Udvisning og ét års indrejseforbud til britisk statsborger for ulovligt ophold i Schengenområdet	

04.05.2023	Administrativ udvisning af rumænsk statsborger grundet gentagen berigelseskriminalitet og trussel mod samfundsinteresser	
17.07.2015	Administrativ udvisning og indrejseforbud for ulovligt arbejde trods status som offer for menneskehandel	
25.06.2015	Stadfæstelse af administrativ udvisning af nigeriansk statsborger grundet manglende midler til ophold	
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		2
04.06.2024	Annullering af kontrolafgift grundet manglende dokumentation for skiltning og vilkår	park-3098
17.03.2023	Kontrolafgift for parkering med fronten uden for opmærket bås ved Campusvej i Odense	park-3111

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Udvisning - Betænkning nr. 1326 afgivet af Udvisningsudvalget, Bind 2

nr. 1326 · 1997 · Indenrigsministeriet

Udvisning – Bilag A: Sagsresuméer i 329 sager vedrørende domstolsafgørelser efter udlændingelovens §§ 22-24 (Betænkning nr. 1326)

nr. 1326 · 1997 · Indenrigsministeriet

Udvisning - Bilag 2 til betænkning nr. 1326 afgivet af Udvisningsudvalget

nr. 1326 · 1997 · Indenrigsministeriet